

Title: A phonological description of Falam Chin
Researcher: Mr. Khar Thuan
Degree: Master of Arts in Linguistics
 Payap University, Chiang Mai, Thailand
Advisor: Dr. Larin Adams
Co-advisor:
Date Approved: February 1,2008
Number of Pages: 125
Keywords: Segment, length, suprasegment, alternations.

ABSTRACT

Falam belongs to the Central Chin subgroup of the Kuki-Chin languages which is spoken in the Falam area. The name Falam is not from the name of any language group but from the name of the Falam town in years past. Nowadays the name Falam represents the people and the language of those who live in the Falam area.

The main component of this research is a phonological description of Falam. Falam has 31 consonant phonemes and 5 vowel phonemes. Vowel length in closed syllables is contrastive while vowel length in open syllables is predictable. There are eight possible syllable structures. Falam is a tonal language which has four contrastive tones, and has tone alternations.

Falam has complex morphophonemic alternations. Its verb system has two forms called primary and secondary. Regarding morphophonemic alternations, nasal alternations, stop alternations, and final glottalizations in secondary stems are common. Vowel length never increases in secondary stems. Rising tone never occurs in secondary stems. It can be concluded that some markedness in secondary stems decreases while some markedness in secondary stems stays the same.

ชื่อเรื่อง :	ระบบเสียงในภาษาฟลัมฉิน
ผู้จัดทำ:	นาย คาร์ ถ่วน
หลักสูตร:	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาศาสตร์) มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทย
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:	Dr. Larin Adams
วันที่อนุมัติผลงาน:	1 กุมภาพันธ์ 2551
จำนวนหน้า:	125
คำสำคัญ:	Segment, length, suprasegment, alternations

บทคัดย่อ

ภาษาฟลัมเป็นภาษาหนึ่งในกลุ่มย่อยฉินกลาง ในกลุ่มภาษาคุกี-ฉิน ซึ่งพูดในบริเวณฟลัมฟลัมไม่ใช้ชื่อภาษาคุ่มโดยกลุ่มนี้ แต่เป็นชื่อเมืองที่ใช้กันมานานหลวงปี ปัจจุบันนี้ฟลัมเป็นชื่อที่ครอบคลุมถึงกลุ่มชนและภาษาที่พูดโดยกลุ่มชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่เรียกว่า ฟลัม

วัตถุประสงค์หลักของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ คือ การศึกษาระบบเสียงในภาษาฟลัม ผลการศึกษาพบว่า ภาษาฟลัมมีพยัญชนะ 29 หน่วยเสียง และสระ 5 หน่วยเสียง พยางค์ตามที่มีความแตกต่างกันด้านความสันຍາວของเสียงสระ ขณะที่พยางค์เป็นมีความสันຍາວของเสียงสระที่สามารถทำนายได้ ในภาษาฟลัมมีโครงสร้างพยางค์ถึง 8 แบบ และมีวรรณยุกต์ 4 หน่วยเสียง นอกจากนี้ ภาษาฟลัมยังมีการเบรของเสียงวรรณยุกต์แบบต่าง ๆ อีกด้วย

ภาษาฟลัมมีการเปลี่ยนรูปเบรของหน่วยคำ (morphophonemic alternations) แบบต่าง ๆ คำกริยาในภาษาฟลัมมี 2 รูป เรียกว่า กริยาพื้นฐาน (primary verb stem) และกริยารอง (secondary verb stem) เมื่อพิจารณาในแง่การเปลี่ยนรูปเบรของหน่วยคำ พบว่า การเปลี่ยนรูปเบรของเสียงนาสิก (nasals) เสียงกัก (stops) และการบีบเส้นเสียงตอนห้าย (final glottalizations) ในกริยารองเป็นลักษณะที่ปรากฏทั่วไปในภาษาฟลัม นอกจากนี้ยังพบว่า เสียงสระในกริยารองไม่ได้มีความยาวมากเท่า ในแง่ของเสียงวรรณยุกต์ พบว่า วรรณยุกต์เสียงขึ้น (rising tone) ไม่เคยปรากฏในกริยารอง จากการศึกษาระบบเสียงในภาษาฟลัม สามารถสรุปได้ว่า ในคำแห่งของกริยารองมีการบ่งชี้ความชัดเจน (markedness) บางประการลดน้อยลง ขณะที่การบ่งชี้ความชัดเจนบางประการไม่มีการเปลี่ยนแปลง